

FINALE 2006!

Andrej Đerković
Šejla Kamerić
Mladen Miljanović
Lala Raščić

Izložba radova i proglašenje nagrade
Exhibition and pronouncing of the Award

×

ZVONONO

×

Otvaranje / Opening
01. septembar 2006. u 19 sati
September 1, 2006, 7 pm.

Galerija Banski Dvor
Banja Luka

Centar za savremenu umjetnost Sarajevo u saradnji sa Umjetničkim udruženjem PROTOK, Banja Luka
Sarajevo Center for Contemporary Art in collaboration with the Art Association PROTOK, Banja Luka

Nagradu ZVONO podržali:
Ministarstvo za kulturu i sport Kantona Sarajevo
Ured za odnose sa javnošću Ambasade SAD u Bosni i Hercegovini
The ZVONO award is supported by:
Ministry for Culture and Sport, Canton Sarajevo
Office of Public Affairs-The US Embassy in Bosnia and Herzegovina

×

Andrej Đerković

Zaborav ubija, 2005 fotografije i objekti

Missing, 2004 printovi

Roden 1971. godine u Sarajevu. Završio Školu Primijenjenih umjetnosti u Sarajevu. Samostalno izlaga u Hietelmu, Sjevernoj Irskoj, Švicarskoj, Italiji, Španjolskoj, Srbiji, Francuskoj, Hrvatskoj, Turskoj, Sloveniji i Bosni i Hercegovini. Predstavlja ARS AVEI Muzej Savremene umjetnosti Sarajeva na Evropskom Biennale Vizualne umjetnosti u La Spezzii, Grad ULUPUŽI i Belfast Exposed Photography group. Fotografije su mu objavivane u domaćim i inostranim dnevnom novinama i časopisima: Le Monde, La Repubblica, Le Journal de Geneve, Novi List, Mladina, Danj, Slobodna Bosna, Start, i drugi. Njegovе izložbe i radovi prikazani su na CNN, CNN Turk, CHANEL 4, RAI, HRT, TVE, BHT, Suradnja sa kompanijama Benetton, Swatch, Hedi i McCain Ericsson. Za osnivača na polju kulture tokom osnivanja Sarajeva dobio "Povelju zahvalnosti" američke Agencije za informisanje. Živi u Ženevi i Sarajevu.

U posljednjim godinama, njegov radovi preciziraju odlik interaktivnih i percptivnih instalacija i kronika. Ove strukture i forma odražava reprezentativni pristup povezan sa njegovim iskustvima u toku i nakon Balkanskog rata. (Bral Madra)

Zaborav ubija je reakcija na agresivnu kampanju protiv pušenja (u nekim zemljama propisana zakonom regulativom), kampanja koja se provodi u vrijeme kada rjeđi smrt postaje jedna od esamiv ubištevnih riječi iz novinarskog vokabulara i kada je, svjedno zaboravlja i potiskuje savlađanje sa našom neadnovom prošlosti. Na kutiji sarajevske DRINE, umjesto oznake "Pušenje ubija", našla se naznaka "Zaborav ubija!" Rad je uređen u saradnji sa Fabrikom duhana Sarajeva i numerisan je od 001 do 800.

Andrej Đerković

Missing "...Table bijelih papira Brailove abecede, koje nam Đerković nudi, izgledaju više kao ikone ili dječije tablice koje sadrže znanje nego kao izveštaji predmeti prostorne percepcije – iako zahtijevaju i potuju percptivne sposobnosti posmatrača. U ovom slučaju, sposobnost percpcije je postaje preduslov za civilno učešćavanje u ljudskoj drami. Drami koje se ne može tako razumjeti i probaviti. Đerković pristupa disasnetnim ugađanjima, na način nemogućnosti prevazilaženja izjacija stvarnosti i sjećanja. Radje nego da direktno napada sa slikom koja je reprezentativna događaja, on preferira govlaženje u prikruve nu sliku. U dobu grješnih, post-judjskih slika koje traže pažnju posmatrača komparirano od strane nas-medija, ovo djelo samperava pogled na intertextualni aspektirano putovanje..."

Bral Madra, BM Center Savremene umjetnosti Istanbul Izvod iz teksta "Truth on the Fault-Line" (Listina na kraknoj crti)

Andrej Đerković

Oblivion Kills, 2005 photographs and objects

Missing, 2004 prints

Born 1971 in Sarajevo. Finished the School of Applied Arts in Sarajevo. Individually exhibition held in Helsinki, Northern Ireland, Switzerland, Italy, Spain, Serbia, France, Croatia, Turkey, Slovenia and Bosnia & Herzegovina. He represents ARS AVEI Museum of Contemporary arts Sarajevo on European Biennale of Visual Arts in La Spezia. Member of the Association of Applied Artists and Designers of Bosnia & Herzegovina and Belfast Exposed Community Photography Group. His photographs were published in Le Monde, La Repubblica, Le Journal de Geneve, Novi List, Mladina, Danj, Slobodna Bosna, Start and others. His exhibitions and works were shown on CNN, CNN Turk, CHANEL 4, RAI, HRT, TVE, BHT and others. He collaborated with companies such as Swatch, Benetton Hedi and McCain-Ericsson. Awarded with "Certificate of Appreciation" by United States Information Agency for the activities on the cultural field during the siege of Sarajevo. Lives in Geneva and Sarajevo.

"... For the last decade, he and his works have taken the form of interactive and perceptual installations and chronicles, whose structure and form reflect a representative approach related to his experience during and after the Balkan War...". (Bral Madra)

Oblivion Kills is a reaction to the aggressive campaign against smoking (in some countries regulated by the law), the campaign implemented at the times when the word death became a very common word in the journalists vocabulary and when confrontation with our recent past is consciously being forgotten and held back. The box of the Sarajevo DRINA cigarettes bears the notice "Oblivion kills" instead of the slogan "Smoking kills". The artwork was made in cooperation with Sarajevo Tobacco Factory, and prepared by the author and the "Mothers of the Enclaves of Srebrenica and Zepa" association. It is numbered from 001 to 800.

Andrej Đerković

Missing

"... Seven hundred white sheets of Brail alphabet that Đerković offers us, however, lend themselves for a different reading – although they do require or instigate the perceptual capabilities of the viewer. In this case of spatial perception is a human drama. A drama that is not easy to grasp and digest. Đerković approaches with a subdued interference, and it can't encourage the incapability to overcome the impact of the reality and memory. Rather than directly attacking with a representative image, he prefers to retreat into a concealed image. In a way of trans-gressing post-human images that invites the attention of the media-converted viewer, this work elevates the gaze to an introvert and abstract journey..."

Bral Madra, BM Center of Contemporary Art, Istanbul Excerpt from text "Truth on the Fault-Line"

Lala Rašić

Nevidljivi, 2005, serija kompjuterskih crteža, print na platnu, varjabilne dimenzije

Nevidljivi, preba za DVD video, 2005, 30 minuta, MinidV, PAL, DVD, stereo, kolor

Lala Rašić završila je Školu za primijenjenj umjetnosti i dizajn (1995.) i Akademiju Likovnih umjetnosti (2001.) u Zagrebu, te Rijksakademie van Beeldende Kunsten (2003/04.) u Amsterdamu. Do sada se u svom radu služila različitim medijima, najčešće videoom. U posljednje vrijeme napušta dominantni medij video i sve češće radi na slikama audio dijela (kompjuterski generirane vektorske crteže). Do sada je nastupila na izbu grupnih izložbi i video festivala, sudjelovala u rezidencijalnim programima, predavala je i davet samostalnih izložbi. Njezina putja je bila nagradivana za svoje net i video projekte. O svom radu kaže: "Često poslaem za korištenjem metafora iz škole i dnevnice. Literatru i popularne kulture, koristim ih kao ključ prepoznatljive koncepcije na koje nadogradim složene značenja. Težim da moji radovi imaju potencijal doživljaja izvan intelektualne interpretacije, da komuniciraju na sublimnom nivou..."

Uz crteže, glavni nosilac projekta je polusatna video izvevala audio drama istog imena Nevidljivi (The Invisibles). Konvencionalna narativna struktura skripta govori o nevidljivoj obojki koja želi otići sa odmor. Priča se odvija oko dve. Nevidljive koja pokušava da dobije nazad svoj zaubljeni identitet i nekako dođe do pasaja. Blagi satirni ton ove audio drame dođe se aspuđnih aspekata savremeno društva kao što su: birokratski mehanizmi, kolektivizam i sistemi nadzora. U ovom radu pojavu "nevidljivost" se vezuje uz "brakot" i "duševnu" i "naizmjerno" i "samo nadzora".

Lala Rašić

The Invisibles, 2005 series of computer drawings, print on canvas, dimensions variable

Nevidljivi je projekt koji se može gledati u kontinuitetu sa svojim bajnjevanjem temom eskalacije zadrge dvije godine. Na motiv nevidljivosti sam nabasala promijajući čta bi mogao biti ulturnativni aspekt. Naravno ideja, odnosno metafora nevidljivost ne ostavlja samo na tome, svim projektom sam pokušala obuhvatiti cijeli dijazon značenja i metafora koji se vezuju za ideju nevidljivosti (in-visibility). Kao i u knjizi H.G. Wellsa, ideja fizičke nevidljivosti se u ovom projektu koristi kao metafora ostajanja, socijalno izopćenog individuala, na kako se u knjizi predstavlja, Nevidljivi čovjek ne mora biti samo naj koji je nevidljiv radi svoje neopodbiro socijalnog statusa, ili našeg svjetsnog izbora da ga ne vidimo. Nevidljivi čovjek može biti i onaj koji ima moć. O razliku me doživljaju razni aspekti nevidljivosti, od socijalne nevidljivosti, civilno, motiva bijega, kriminalnih aktivnosti, slobode, identiteta, motiva krenjanja novog identiteta, da samog preminjajnja kao izgleda nekog mladog nevidljivog čovjaka.

Uz crteže, glavni nosilac projekta je polusatna video izvevala audio drama istog imena Nevidljivi (The Invisibles). Konvencionalna narativna struktura skripta govori o nevidljivoj obojki koja želi otići sa odmor. Priča se odvija oko dve. Nevidljive koja pokušava da dobije nazad svoj zaubljeni identitet i nekako dođe do pasaja. Blagi satirni ton ove audio drame dođe se aspuđnih aspekata savremeno društva kao što su: birokratski mehanizmi, kolektivizam i sistemi nadzora. U ovom radu pojavu "nevidljivost" se vezuje uz "brakot" i "duševnu" i "naizmjerno" i "samo nadzora".

Lala Rašić

The Invisibles, 2005 series of computer drawings, print on canvas, dimensions variable

The Invisibles, a rehearsal for an audio drama, 2005 30 minutes, MinidV, PAL, DVD, stereo, color

Lala Rašić, born in Sarajevo (1977), graduated from the High School of Applied Art and Design (1995), received BA from the Academy of Fine Arts (2001) in Zagreb, and completed a two-year work period at the Rijksakademie van Beeldende Kunsten (2003/04) in Amsterdam. Her work has involved a wide range of media, particularly video. Recently her interests have shifted to working with narrative audio and vector based computer drawing. Along with her nine solo shows, she has exhibited internationally at group exhibitions and film festivals, and participated in artist residency programs. Her video and online projects have received awards. About her work Lala says: "I often search for metaphors found in everyday life, popular culture or literature. I employ them as easily recognizable concepts onto which I layer meanings. I strive to make work that can be experienced beyond sole intellectual interpretation and which is communicated on a sublimel level."

Along with the prints, the main part of the project is a video showing a performance of an audio drama of the same name: The Invisibles. A story of an invisible family planning to go on a vacation is delivered through a conventional narrative structure. The main protagonist is Mr. Invisibles, who attempts to regain her lost identity and obtain a passport. This light satire touches upon the absurdities of contemporary society: the bureaucratic mechanisms, collective paranoia and surveillance systems. In this work the idea of the "invisible" is tied in with the notion of "the other". This work is neither an audio drama nor a video in the full sense; it lingers as the "other," in between the two genres.

Lala Rašić

The Invisibles project is best seen as a continued exploration of the topic of escapism in my work over the last two years. I stumbled upon the concept of Invisibility while contemplating the ultimate state of/or freedom. Of course, the metaphor of invisibility developed further and in this project I tried to touch upon many aspects and connotations that are tied to the notion of "in-visibility". As in the H.G. Wells novel, the idea of physical invisibility in this project is used as a metaphor for the outsider, the socially outcast individual. On the other hand, the invisible man is not only invisible because of his social status or our choice not to see. The Invisible Man can also be the one with the "Power". The drawings touch upon the various aspects of invisibility: social and civil invisibility, the notion of escape, criminal activities, freedom, identity and the "what-if" reality of a physically invisible person.

Along with the prints, the main part of the project is a video showing a performance of an audio drama of the same name: The Invisibles. A story of an invisible family planning to go on a vacation is delivered through a conventional narrative structure. The main protagonist is Mr. Invisibles, who attempts to regain her lost identity and obtain a passport. This light satire touches upon the absurdities of contemporary society: the bureaucratic mechanisms, collective paranoia and surveillance systems. In this work the idea of the "invisible" is tied in with the notion of "the other". This work is neither an audio drama nor a video in the full sense; it lingers as the "other," in between the two genres.

Lala Rašić

Mladen Miljanović

Happening "Balkana", 2005, digitalni print, varjabilne dimenzije (u saradnji sa UDAŠ-om)

Roden u Zenici 1981. godine, srednju školu završio u Doboju. Nakon srednje, oduzi u Školu rezervnih oficira gdje dobija čin vodnika. Kao vodnik tri mjeseca obučava 30 regruta. Poslije završenog roka upisuje Akademiju umjetnosti (Odsjek za slikarstvo) u Banja Luki. Dobitnik je nagrade Rotary kluba 2005. za postignuti uspjeh na studijima i nagrade Mladost savremene umjetnosti Republike Srpske za najbolje radove na završnoj izložbi Akademije umjetnosti (Odsjek za slikarstvo) u Banja Luki. Dobitnik je nagrade Rotary kluba 2005. za postignuti uspjeh na studijima i nagrade Mladost savremene umjetnosti Republike Srpske za najbolje radove na završnoj izložbi Akademije umjetnosti (Odsjek za slikarstvo) u Banja Luki. Dobitnik je nagrade Rotary kluba 2005. za postignuti uspjeh na studijima i nagrade Mladost savremene umjetnosti RS, Banja Luka, 2006.

Miljanović se bavi i društvenim i terapeutskim aspektima umjetnosti kao inicijator radionica i kobjnje za osobe sa invaliditetom. Volonter je u udruženju osoba sa onesposobljenosti "Udasa", gdje posjeduje tri godine vodi slikarsku i vajarску radionicu.

Mladen Miljanović je jedan od najmlađih predstavnika "ratne generacije" bosansko-hercegovačkih umjetnika koji svoji umjetnički rad temelji na vizuelnom aspektiranom iskustvu: s jedne strane to je iskustvo odstranja u vrijeme rata i nakon njega u razorenoj, sioromajenoj, etnički teritorijalno podijeljenoj, spolja izolovanoj zemlji; s druge strane, na formalnom obrazovanju (u jednoj fazi svoga školovanja pohađa Školu rezervnih oficira). Posljedica rata (rad sa invalidima rata) i slobodno znanje u vojnoj školi (koristeći obsežnijem vojnom "likovnog vokabulara" u novom, umjetničkom kontekstu). One asovno referencijalno govori Miljanovićevog djelovanja kao umjetnika.

Dva potpuno različita iskustva (polaznika vojne škole i invalidna Akademija umjetnosti) ujednačavaju ga na jedinom mjestu – banjačuku Univerzitet se nakon rata usvojio u bivšu vojnu kasarnu Vrbas. Akademija umjetnosti umjevljena je u jednoj od zgrada kasarne. Njegov rad in situ proizlazi iz reakcije na fizičku i funkcionalnu prošlost mjesta, na genuis loci. "Povlačenjem paralela između prostora i njegove transformacije u dijametralno različitu funkciju danas, preuzimanju ulogu medijatora u procesu konstruktivne dekonstrukcije koji (proces) se odvaja između dvije ravnosti:"

23. juni 2006. SCCA, Sarajevo Članovi žirija za nagradu ZVONO: Janka Vukmir - predsjednica, Dunja Blažević - Tadej Popagar, Damir Nikšić, Nenad Malešević

June 23, 2006. SCCA, Sarajevo ZVONO Award - members: The Jury Janka Vukmir - president, Dunja Blažević - Tadej Popagar, Damir Nikšić, Nenad Malešević (from left)

Centar za savremenu umjetnost, Sarajevo, zajedno sa Foundation for Civil Society (The Foundation for Civil Society) i Trust for Mutual Understanding u New Yorku, osnove je godišnju Nagradu za mlade likovne umjetnike (do 35 godina starosti) ZVONO. Nagrada ZVONO se u Bosni i Hercegovini prvi put dodjeljuje od 2006. godine. Na javno raspisan konkurs za Nagradu ZVONO prijavilo se 40 umjetnika. Žiri u sastavu: Janka Vukmir (Institut za savremenu umjetnost, Zagreb), Tadej Popagar (P.A.R.A.S.I.T.E. Institut, Ljubljana), Nenad Malešević (Umjetničko udruženje PROTOK, Banja Luka), Dunja Blažević (Centar za savremenu umjetnost, Sarajevo), Damir Nikšić (umjetnik, Sarajevo), odobrava je Šeju Kamerić, Lala Rašić, Mladen Miljanović i Andree Đerković u imale kongrada.

Izložba realizirana u ime nagrade, na kojoj će biti proglašen dobitnik/obitnica ovogašnje nagrade, organizuje se u saradnji sa umjetničkim udruženjem PROTOK u Banja Luki. Dobitnik/ica nagrade ZVONO kao nagradu dobija 6-mjesečni boravak u prestižnom vjajarskom ISCP-u te samostalnu izložbu u Umjetničkoj galeriji BiH Sarajevo.

Sarajevo Center for Contemporary Arts together with the Foundation for Civil Society and the Trust for Mutual Understanding from New York has established the ZVONO (The Bell) annual award for the young visual artists (to 35 years of age). The ZVONO prize is awarded for the first time this year, 2006. Forty (40) artists applied to the public open competition for the ZVONO award. The jury composed of: Janka Vukmir (Institute for Contemporary Art, Zagreb), Tadej Popagar (P.A.R.A.S.I.T.E. Institute, Ljubljana), Nenad Malešević (Art Association PROTOK, Banja Luka), Dunja Blažević (Sarajevo Center for Contemporary Art) and Damir Nikšić (artist, Sarajevo) has selected Šeja Kamerić, Lala Rašić, Mladen Miljanović and Andree Đerković for the competition final.

The exhibition of the finalists at which the award winner for this year will be announced, has been organized in cooperation with the PROTOK art association from Banja Luka. The winner of the ZVONO prize will be awarded a 6-week residency in the prestigious New York ISCP and the solo exhibition in the National Gallery of BiH in Sarajevo.

Happening "Balkana", 2005 digital print, dimensions variable (in collaboration with UDAŠ)

Born in Zenica in 1981, completed the secondary school in Dobo. After the secondary school he attended the Reserve Officer School where he earned the rank of sergeant. As a sergeant he trained 30 privates. After the completion of the military term he enrolled in the Academy of Arts (Department of Painting) in Banja Luka. He is the winner of the Rotary Club prize in 2005 for achievements made in his studies and the prize of the Museum of Contemporary art of the Republic of Srpska for the best works at the annual final exhibition of the Academy of Arts in Banja Luka, 2006. He has participated at several collective shows and art workshops, including "Hello Bing, how's the brother", the National Gallery of BiH, Sarajevo, 2005, "Continental Breakfast", the Museum of Contemporary Art of RS, Banja Luka, 2006. Miljanović also deals with the social and therapeutic aspects of art, being the initiator of the workshops and colonies for the disabled. He is volunteering in the "Udasa" association of the disability persons where he has been in charge of the painting and sculptor workshops for the last three years.

Mladen Miljanović has based his art work upon his own life experience: on one hand it's the experience of growing up during the war and after it was destroyed, impoverished, ethnically and territorially divided, and externally isolated situation; on the other hand it's his formal education (at one stage of the education he attended the Reserve Officer School). The consequences of the war (work with the war invalids) and knowledge gained in the military school (use of senseless military "maga vocabulary" in the new, art context), make the basic field of reference of Miljanović's work as an artist. This space-time event had a double objective: setting in creative abilities and outputs. Two completely different experiences (attendee of the Military school and student of the Academy of Arts) intersect, by chance, as one goes through the process of the Academy of Arts is located in one of the barracks buildings. His work in situ arises from the reaction to the physical and functional past of the place, to genius loci. By making the parallel between the past of the place and its transformation into the diametrically different function today, I take on the role of the mediator in the process of the constructive deconstruction that (the process) is taking place between the two realities."

23. juni 2006. SCCA, Sarajevo Članovi žirija za nagradu ZVONO: Janka Vukmir - predsjednica, Dunja Blažević - Tadej Popagar, Damir Nikšić, Nenad Malešević

June 23, 2006. SCCA, Sarajevo ZVONO Award - members: The Jury Janka Vukmir - president, Dunja Blažević - Tadej Popagar, Damir Nikšić, Nenad Malešević (from left)

Centar za savremenu umjetnost, Sarajevo, zajedno sa Foundation for Civil Society (The Foundation for Civil Society) i Trust for Mutual Understanding u New Yorku, osnove je godišnju Nagradu za mlade likovne umjetnike (do 35 godina starosti) ZVONO. Nagrada ZVONO se u Bosni i Hercegovini prvi put dodjeljuje od 2006. godine. Na javno raspisan konkurs za Nagradu ZVONO prijavilo se 40 umjetnika. Žiri u sastavu: Janka Vukmir (Institut za savremenu umjetnost, Zagreb), Tadej Popagar (P.A.R.A.S.I.T.E. Institut, Ljubljana), Nenad Malešević (Umjetničko udruženje PROTOK, Banja Luka), Dunja Blažević (Centar za savremenu umjetnost, Sarajevo), Damir Nikšić (umjetnik, Sarajevo), odobrava je Šeju Kamerić, Lala Rašić, Mladen Miljanović i Andree Đerković u imale kongrada.

Izložba realizirana u ime nagrade, na kojoj će biti proglašen dobitnik/obitnica ovogašnje nagrade, organizuje se u saradnji sa umjetničkim udruženjem PROTOK u Banja Luki. Dobitnik/ica nagrade ZVONO kao nagradu dobija 6-mjesečni boravak u prestižnom vjajarskom ISCP-u te samostalnu izložbu u Umjetničkoj galeriji BiH Sarajevo.

History of The Young Visual Artists Award

In 1990, when Václav Havel, Jiří Kořál and Theodor Pištěk founded the Jindřich Chalupský Award, their express goal was to create a prestigious award in the Czech Republic that would recognize young artists under 35 and expose them to the larger world. They particularly wanted them to travel to the United States whose vibrant cultural scene had been denied to most contemporary artists in communist Czechoslovakia. The award has become well recognized in the Czech Republic and hopefully will reach the realms of better-known European prizes. Today the Chalupský Award has become one of the most prestigious "prizes" in Czech contemporary art, and has become one of the most valuable professional references to the former winners, not only in Czech Republic but also at the international art scene.

The founders and the original committee had initiated something much larger than an annual award and fellowship for a young Czech artist. First, when Slovakia became independent, a "silver" award—now called the Oskar Čechův Award—was born: the attractive model of the Chalupský and Čepán Awards sparked interest with the Czech Awards for artists in countries further to the south and east. With funding from the Trust for Mutual Understanding (TMU), Wendy Luers, president of the Foundation for a Civil Society in New York (FCS), which has organized the US fellowships since 1990, travelled to the Balkans in the late 1990s. New awards mushroomed in the newly independent states of the former Yugoslavia—first in Kosovo and Serbia and Montenegro, followed soon by Croatia and Macedonia. In 2000—again with funding from TMU—two other countries are joining the circle known as the Young Visual Artists Awards (YVAA) program: Bosnia and Herzegovina and Slovenia.

The highly successful Chalupský model has been replicated in all of the other countries: a transparent competition for artists under 35 decided by an independent and changing jury, an exhibition of the award finalists at a prestigious gallery or museum, an annual ceremony, and a travel fellowship in the United States followed by a solo exhibition of the winner upon his/her return. For the past two years, the residency in the United States has been a six-week stay in New York with a studio at the International Studio and Curatorial Program for each of the winning artists. The Foundation for a Civil Society administers the residences and the Trust for Mutual Understanding has been their dedicated founder since the beginning when they started with the Chalupský Award. Since 1990, 38 young artists have received the award and all of them have traveled to the United States with its lively art scene, finding this a highly rewarding experience.

Do znače da za Šeju Kamerić umjetnički nije ključ, nego se kreativno samo-identifikacije, prenametanje i prenametanje i vlastitost života prema svijetu, koji želi podijeliti šta, ili suprotstaviti godima. Jedan od njenih ključnih radova, Bosnian Girl, koji se direktno odnosi na srebreničku tragediju, bavi se, takođe, i predrasudama, sa bilo kojom druga nama, nego i nas prema drugima.

Šeja Kamerić

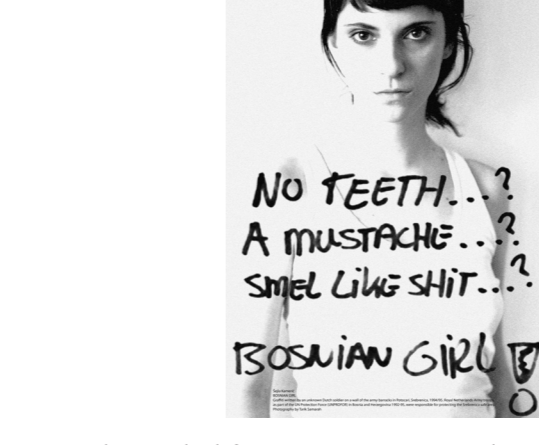
Bosnian Girl, 2003, crno-bijela fotografija, varjabilne dimenzije

Sorrow, 2006, self-portrait, colour photograph light-box, 177x133 cm

Rođena 1976. u Sarajevu, Bosna i Hercegovina. Završila studij Akademije likovnih umjetnosti, odsjek Grafički dizajn. Do 2000. godine radila kao umjetnički direktor u kreativnom timu "Fabrika", Sarajevo. Od 2002. godine član Evropskog kulturnog parlamenta. U svojim radovima uglavnom koristi fotografiju i video kao medij. Do sada je učestvovala u brojnim grupnim izložbama u zemlji i inostranstvu i rezidencijalnim programima; ostvarila 14 samostalnih izložbi, akcija, intervencija u javnim prostorima. Prvi put javno izlaže na Proljetnoj izložbi Soros centra za savremenu umjetnost "Meeting Point" u Sarajevu 1997. godine. Posljednja velika izložba na kojoj učestvuje ove godine je 15. Biennale u Sidneju, "Zone kontakta", Sidney, Australija (juni-septembar 2006. godine). Ostvarila radove u grafičkom dizajnu, pozorištu, filmu. Šeja Kamerić pripada generaciji sarajevskih umjetnika odraslih u ratu, u gradu tri i pol godine pod opsadom i granatama. Ova biografija postala u velikoj mjeri determinisa dosadašnji rad. U seriji Život u najbrutalniji način i prenosio te životne lekcije u umjetnost, početi je motiv Šejlinog bavljenja umjetnošću, prije osnovne kompozicije njenog rada: suhi "ogled", zasnovan na zajedničkom iskustvu doživljenju, na vanjski svijet – "vruće" teme lokalne prošlosti koja se odnosi prema danas većim "univerzalnim moralnim ili društvenim političkim pravilima (problem granica, viza, predrasuda). Auto-refleksija, bazirana na likovnu iskustvu, koja se liče koronirani životnih činjenica: preživljavanje rat iskustva i tanku liniju između života i smrti, našli su odražavanje od nebitnog, neprepoznati hilerajući ljudskih potreba.

To znače da za Šeju Kamerić umjetnički nije ključ, nego se kreativno samo-identifikacije, prenametanje i prenametanje i vlastitost života prema svijetu, koji želi podijeliti šta, ili suprotstaviti godima. Jedan od njenih ključnih radova, Bosnian Girl, koji se direktno odnosi na srebreničku tragediju, bavi se, takođe, i predrasudama, sa bilo kojom druga nama, nego i nas prema drugima.

Dunja Blažević

Bosnian Girl, 2003, crno-bijela fotografija, varjabilne dimenzije

Rođena 1976 u Sarajevu, Bosna i Hercegovina. Završila studij Akademije likovnih umjetnosti, odsjek Grafički dizajn. Do 2000. godine radila kao umjetnički direktor u kreativnom timu "Fabrika", Sarajevo. Od 2002. godine član Evropskog kulturnog parlamenta. U svojim radovima uglavnom koristi fotografiju i video kao medij. Do sada je učestvovala u brojnim grupnim izložbama u zemlji i inostranstvu i rezidencijalnim programima; ostvarila 14 samostalnih izložbi, akcija, intervencija u javnim prostorima. Prvi put javno izlaže na Proljetnoj izložbi Soros centra za savremenu umjetnost "Meeting Point" u Sarajevu 1997. godine. Posljednja velika izložba na kojoj učestvuje ove godine je 15. Biennale u Sidneju, "Zone kontakta", Sidney, Australija (juni-septembar 2006. godine). Ostvarila radove u grafičkom dizajnu, pozorištu, filmu. Šeja Kamerić pripada generaciji sarajevskih umjetnika odraslih u ratu, u gradu tri i pol godine pod opsadom i granatama. Ova biografija postala u velikoj mjeri determinisa dosadašnji rad. U seriji Život u najbrutalniji način i prenosio te životne lekcije u umjetnost, početi je motiv Šejlinog bavljenja umjetnošću, prije osnovne kompozicije njenog rada: suhi "ogled", zasnovan na zajedničkom iskustvu doživljenju, na vanjski svijet – "vruće" teme lokalne prošlosti koja se odnosi prema danas većim "univerzalnim moralnim ili društvenim političkim pravilima (problem granica, viza, predrasuda). Auto-refleksija, bazirana na likovnu iskustvu, koja se liče koronirani životnih činjenica: preživljavanje rat iskustva i tanku liniju između života i smrti, našli su odražavanje od nebitnog, neprepoznati hilerajući ljudskih potreba.

To znače da za Šeju Kamerić umjetnički nije ključ, nego se kreativno samo-identifikacije, prenametanje i prenametanje i vlastitost života prema svijetu, koji želi podijeliti šta, ili suprotstaviti godima. Jedan od njenih ključnih radova, Bosnian Girl, koji se direktno odnosi na srebreničku tragediju, bavi se, takođe, i predrasudama, sa bilo kojom druga nama, nego i nas prema drugima.

Dunja Blažević

Bosnian Girl, 2003, crno-bijela fotografija, varjabilne dimenzije

Rođena 1976 u Sarajevu, Bosna i Hercegovina. Završila studij Akademije likovnih umjetnosti, odsjek Grafički dizajn. Do 2000. godine radila kao umjetnički direktor u kreativnom timu "Fabrika", Sarajevo. Od 2002. godine član Evropskog kulturnog parlamenta. U svojim radovima uglavnom koristi fotografiju i video kao medij. Do sada je učestvovala u brojnim grupnim izložbama u zemlji i inostranstvu i rezidencijalnim programima; ostvarila 14 samostalnih izložbi, akcija, intervencija u javnim prostorima. Prvi put javno izlaže na Proljetnoj izložbi Soros centra za savremenu umjetnost "Meeting Point" u Sarajevu 1997. godine. Posljednja velika izložba na kojoj učestvuje ove godine je 15. Biennale u Sidneju, "Zone kontakta", Sidney, Australija (juni-septembar 2006. godine). Ostvarila radove u grafičkom dizajnu, pozorištu, filmu. Šeja Kamerić pripada generaciji sarajevskih umjetnika odraslih u ratu, u gradu tri i pol godine pod opsadom i granatama. Ova biografija postala u velikoj mjeri determinisa dosadašnji rad. U seriji Život u najbrutalniji način i prenosio te životne lekcije u umjetnost, početi je motiv Šejlinog bavljenja umjetnošću, prije osnovne kompozicije njenog rada: suhi "ogled", zasnovan na zajedničkom iskustvu doživljenju, na vanjski svijet – "vruće" teme lokalne prošlosti koja se odnosi prema danas većim "univerzalnim moralnim ili društvenim političkim pravilima (problem granica, viza, predrasuda). Auto-refleksija, bazirana na likovnu iskustvu, koja se liče koronirani životnih činjenica: preživljavanje rat iskustva i tanku liniju između života i smrti, našli su odražavanje od nebitnog, neprepoznati hilerajući ljudskih potreba.

To znače da za Šeju Kamerić umjetnički nije ključ, nego se kreativno samo-identifikacije, prenametanje i prenametanje i vlastitost života prema svijetu, koji želi podijeliti šta, ili suprotstaviti godima. Jedan od njenih ključnih radova, Bosnian Girl, koji se direktno odnosi na srebreničku tragediju, bavi se, takođe, i predrasudama, sa bilo kojom druga nama, nego i nas prema drugima.

Dunja Blažević

Bosnian Girl, 2003, crno-bijela fotografija, varjabilne dimenzije

Rođena 1976 u Sarajevu, Bosna i Hercegovina. Završila studij Akademije likovnih umjetnosti, odsjek Grafički dizajn. Do 2000. godine radila kao umjetnički direktor u kreativnom timu "Fabrika", Sarajevo. Od 2002. godine član Evropskog kulturnog parlamenta. U svojim radovima uglavnom koristi fotografiju i video kao medij. Do sada je učestvovala u brojnim grupnim izložbama u zemlji i inostranstvu i rezidencijalnim programima; ostvarila 14 samostalnih izložbi, akcija, intervencija u javnim prostorima. Prvi put javno izlaže na Proljetnoj izložbi Soros centra za savremenu umjetnost "Meeting Point" u Sarajevu 1997. godine. Posljednja velika izložba na kojoj učestvuje ove godine je 15. Biennale u Sidneju, "Zone kontakta", Sidney, Australija (juni-septembar 2006. godine). Ostvarila radove u grafičkom dizajnu, pozorištu, filmu. Šeja Kamerić pripada generaciji sarajevskih umjetnika odraslih u ratu, u gradu tri i pol godine pod opsadom i granatama. Ova biografija postala u velikoj mjeri determinisa dosadašnji rad. U seriji Život u najbrutalniji način i prenosio te životne lekcije u umjetnost, početi je motiv Šejlinog bavljenja umjetnošću, prije osnovne kompozicije njenog rada: suhi "ogled", zasnovan na zajedničkom iskustvu doživljenju, na vanjski svijet – "vruće" teme lokalne prošlosti koja se odnosi prema danas većim "univerzalnim moralnim ili društvenim političkim pravilima (problem granica, viza, predrasuda). Auto-refleksija, bazirana na likovnu iskustvu, koja se liče koronirani životnih činjenica: preživljavanje rat iskustva i tanku liniju između života i smrti, našli su odražavanje od nebitnog, neprepoznati hilerajući ljudskih potreba.

To znače da za Šeju Kamerić umjetnički nije ključ, nego se kreativno samo-identifikacije, prenametanje i prenametanje i vlastitost života prema svijetu, koji želi podijeliti šta, ili suprotstaviti godima. Jedan od njenih ključ